

SEBECHVÁLA...

Skupina autorů, která vstoupila po roce 1970 do české literatury jako generace přiřčená ke konzolidačnímu Svazu socialistické mládeže, ~~xxxxxx~~ umí si dělat reklamu. Právě nyní, jeden z nich, Jaromír Pelc, od nového roku 1988 šéfredaktor nakladatelství Mladá fronta, založil edici, ve které vyjdou výbory těchto mladých autorů, "zralých tvůrců", jak praví nakladatelský bulletin. Vrcholu dosahuje propagační text, jenž uvádí první výbory z Pelce, Černíka - ten prý má být kandidován na nového předsedu Svazu spisovatelů, Závčka, Peterky a Cincibucha takto:

"V sedmdesátých letech vstoupilo do české literatury pokolení básníků, kterému se podařilo dosáhnout mnohé z toho, čím vešla do historie zářivá generace Devětsílu: našli si svůj vlastní, originální styl, jímž vyjádřili životní pocit mladého člověka, ... novou krásu panelových sídlišť i novou odpovědnost ve světě počítačů, superzbraní a ekologických katastrof. Místo těchto básníků v literárním dějepisě je už nezvratným faktem, jsou to jména, s nimiž se setkáváme na posledních stránkách učebnic a čítanek."

Takže, jak nám sdělují, máme před sebou novou generaci podobnou někdejšího Devětsílu Těgla, Seiferta, Nezvala, Halase, Toyen, ~~xxxxxxx~~ Vančury a dalších... Už dávno jsme nečetli sebechvalu tak samolibou a směšnou zároveň, jako je tato. Umělecky tato reprezentanti nesaňají přirozeně Devětsílu ani po kolena. Předčí jej ovšem ve schopnostech manipulovat v literatuře a být pohotovými dispečery své zájmové skupiny. To ostatně odkoukali od svých bezprostředních předchůdců Skálů, Pilařů, Florianů a podobných, kteří se dokonale vyzna- jí v podobných praktikách mocenského boje.

Má však takovou činnost provozovat ten, jenž chce být nazýván básníkem?
IGNOTUS

POMLOUVAČ

Kdyby nebyl Miloš Macourek ovlivněn verši Prévértovými a ^{knihou} sbírkou amerického básníka Masterse "Spoonriverská anthologie", nevznikla by ani jeho nejnovější sbírka "Rodinné album" vydaná v "odpovědné" redakci Jiřího Závčka v nakladatelství Čs. spisovatel. Autor zatím osvědčil své schopnosti především v literatuře pro děti. Svě příběhy tu sice přitahuje početně za vlasy, nicméně v tom vypravěčsk. a úhoru působí jeho Arabella, Mach a Šebestová i jiné figury přece jen svěžejším dojmem. Nyní zabrousil Macourek i na pole politického veršování a zcela neústrojně vložil do své nové sbírky delší pamflet nazvaný "Popis garden party uspořádané prezidentem na počest jeho bývalých kolegů ze stříbrného plátna". Svou premiéru měly tyto "verše" nedávno v režimové "Tvorbě".

Nic nelze namítat proti fantazii, která si usmyslela vylíčit setkání prezidenta Reagana s filmovými herci, i když tu vycítíte Macourkovu strojenost a manipulátorskou přehnanost. Prosím, proti gustu žádný dšpšpát. Ovšem tam, kde autorova fantasmagorie přechází v hrubé útoky proti americkému prezidentovi zcela ve stylu statí ze stalinských dob, nelze k tomu mlčet.

Fanfán Tulipán se představuje takto:

"Na vašem místě bych se snažil
aby bylo mñ hladu a nemocí
A všichni se ohlížejí kdo to byl
a hele už ho vlečou je to Fanfán Tulipán
to se dalo čekat
prezident pokyne rukou
a rebel letí přes plot jak špinavé prádlo
Bylo to bohužel nezbytné
demokracii je třeba nejen prosazovat ale též chránit
říká prezident"

Macourek portrétuje prezidenta Reagana, který patří bezpochyby k největším osobnostem, jaké v tomto století přišly do Bílého domu, ~~xxxxx~~ primitivně jako zjednaný pomlouvač. Vkládá prezidentovi do úst tato slova:

"Nemáte ponětí jak jsem vám záviděl
ty vaše krásné role
v dobách kdy mi dávali samé štěky
Zato dne kolegové jen se na mne podívejte
může být větší role než je ta kterou hraji
nemůže to dá rozum
Prezident se odmlčí čeká potlesk
jenž kdo drží skleničku nemůže tleskat
a tak tleská jen slon Dumbo

který drží skleničku chobotem
a prezident pokračuje
Jsem největší hrdina stříbrného plátna
jaký kdy žil..."

Ale ani na těch slabomyslnostech není dost. Autor si vymyslí scénu, jak se prezident "objímá s raketou" a zobrazuje ho tímto blábolem:

"Má ji s sebou všude i v posteli bez ní bym neusnul
jiní před spaním čtou on hladí raketu
drbe ji za ušima a ona vrní..."

A před závěrem se autor přímo rozběsí:

"Jděte se vycpat vážení kolegové
to já vám předvedu show
hodnou největšího hrdiny stříbrného plátna
žádné triky všechno pravé poctivý zmar
smrt ve všech podobách"

Nakonec povolá Macourek hrdiny filmů, kteří vyvolají před Bílým domem protiamerickou demonstraci: Toma Sawyera, Vinneta, Robina Hooda, Komisaře Maigreta, Tuláka Charlieho, Čapajeva, Svejka, Sedm statečných a Dvanáct rozhněvaných mužů - div ne Kozinu a Jana Žižku.

Macourek dal tento pamflet vytisknout v knížce na černém papíře. Měl by spíš umístit do černého rámečku svou morálku, která mu umožní zplodit tak odpudivý a hloupý výtvar. Každý pamflet umocňuje svou silou, je-li opřen o pravdu. Macourek však dal přednost lži podanou na podnosu fantasmagorie. Proto i jeho veršování působí tak trapně. Jen pomlouvá a uráží. Je to uličnictví. Že se autor a jeho "odpovědný redaktor" nestydí!

SEVERUS

ANEŽKA ČESKÁ V POESII A VÝTVARNICTVÍ

V řadě poesie "Asyl" v České expedici je připravena v opisu nová sbírka Jaromíra Hořce nazvaná "Anežka Česká". Autor tu evokuje život a dílo Blahoslavené Anežky i dobu, v níž žila a psobila. Sbírkou doprovodil osmi původními grafickými listy malíř Lumír Sindelář.

Týž malíř připravil samostatný konvolut těchto litografií věnovaných osobnosti Blahoslavené Anežky. Chystá jej rovněž Česká expedice v řadě nazvané "Vernisáž", v níž se před rokem objevil svazek linorytů Jiřího Jiráskova na počest života a básnického díla Jana Zahradníčka.

O ČEM JE "POKÁNÍ"

V jednom z poledních čísel nového literárního týdeníku Kmen se snaší Jiří Houdek v článku "Pokání aneb Sen o tyranii" odstáliničtit a odsouzet film gruzinského režiséra Abuladzeho. Prý je to "jakýsi těžký a hrůzný sen", figury "připomínají obrazy Hieronyma Bosche." není to první pokus zmást diváka a prosadit názor, že tu jde o diktaturu "vůbec". Film "Pokání" byl v Československu uveden nejdřív bez jakýchkoliv komentářů. Po velkém ohlasu a jednoznačném pochopení, že jde o kritiku poměrů v SSSR, nyní nanonam natočili před film mluvený úvod, který se snaží zaměřit osah i poslání tohoto díla a filosofuje všeobecně o diktátorství a útlaku kděkoliv.

Je to stejně marná námaha, Divák ví, o č v "Pokání" jde, a právě proto takové propagandě nanaletí.

IGNOTU

ČESKÁ ŠLECHTA V PRVNÍ REPUBLICE

Pro řadu "Opus" v České expedici se právě opisuje historická a dokumentární práce Jiřího Doležala nazvaná "Česká šlechta v první republice" ledující její činnost od roku 1918 do konce roku 1939. Studie přináší doklady o pozitivním poměru české šlechty k nezávislosti a celistvosti Československé republiky.

O ZÁKONU Č. 35 Z ROKU 1965

Podle autorského zákona číslo 35 z roku 1965 Sbírkou může každý autor literárního, výtvarného, vědeckého, hudebního i jiného vlastního díla /například technického vynálezu apod./ rozmnožit jakýmkoliv způsobem své dílo v počtu potřebném pro vlastní účely a pro kruh svých známých a přátel. Takové rozmnožení nepodléhá autorskému zákonu, nevztahují se na ně honorářové vyhlášky a především - nepodléhá vydavatelskému zákonu, který vyžaduje vydavatelské oprávnění. Podle toho tedy například strojové opisy jsou věci zcela legální.